For Freedom and Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

FOR... IN SPIRIT ... LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 145 — CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, JULY 26, 1949 — LETO LI.— VOL. LI.

Librarian of Congress Washington, D. C.

VESTI IZ SLOVENIJE

OBSOJEN LIST. — V Sloveniji so komunisti ustanovili posebno društvo duhovnikov OF. Z grožnjami, pritiskanjem in raznimi zlobnimi prevarami so oblasti prisilile in zvabile nekaj duhovnikov, da so pristopili. Večkrat smo že opozorili na to komunistično organizacijo, ki je imela namen uničiti cerkveno organizacijo katoličanov v Sloveniji in postaviti temelj kaki novi komunistični "narodni cerkvi".

"Iniciativni sekretariat duhovnikov članov OF. pri IOOF Slovenije" je začel izdajati v Ljubljani z novembrom 1948. leta posebno glasilo, mesečnik, ki nosi v slogu komunistične spakedrane slovenščine naslov "Bilten". Ta čudni nestvor, ki naj bi bil glasilo "ljudskih duhovnikov", je pričel seveda pisati v komunističnem duhu ter učiti komunistično moralo ter Marksov evangelij. Kot sledi neizpodbitno iz sloga raznih dopisov, člankov niso pisali duhovniki, čeprav so jih morali podpisovati. Docela marksistični slog ne pušča dvomov o očetovstvu cele vrste člankov.

Pohujšanje, ki ga je širil ta zlobni listič, je bilo težko. Katoliška cerkev, ki ima od Boga poverjeno nalogo, da čuva nad čistostjo verskih in naravnih resnic ter da svari vernike pred zastrupljeno pašo, ni smela molčati. In tako je dne 12. aprila 1949 izdala sv. koncilijska kongregacija posebno izjavo, v kateri slovesno ugotavlja, da je mesečnik Bilten zapadel pod kanon 1399, št. 6, in da je zato že po samem pravu (ipso jure) prepovedan in obsojen, ker "širi krive nauke, skuša zrahljati in podreti cerkveno disciplino in ker namerno sramoti katoliško hierarhijo."

Pravni učinki take obsodbe so: Biltena ne sme katoličan brati, ne prevajati, ne posojati, širiti, ne sodelovati pri njem na kak drug način. Kdor bi kaj takega storil, zagreši po cerkvenem pravu zločin. Prepoved veže vse katoličane pod smrtnim grehom.

ZAVETIŠČE SV. JOŽEFA v Ljubljani so izpraznili in vse hiralce in druge reveže dali na deželo. Poslali so jih na Štajersko, v zavetišču pa imajo sedaj svoj komunističen konvikt. Fante vzgajajo. Kapelo so izpremenili v plesno dvorano.

SEDAJ PRAVIJO, da kdor ni šel "na udarniško" v hosto, ne bo dobil najmanjše stvarce v trgovini, ne "na proto" in ne na bone. Karte imajo že redki, samo še uslužbenci ter gotove izjeme. Jaz sem tudi že dobila poziv za v hosto, v kočevske hribe. Po tolikih pretnjah, ko mi je prinesel list na njivo, sem šla že iz strahu pred posledicami, domov, da grem. Ko sem videla, da ne gre nobena od deklet, sem se tudi jaz vrnila in sem ostala doma. Kakor bo za druge, tako naj bo pa še za me. Bala sem se hoste, ker nisem nič trdna na zdravju. Sestra je morala iz službe za dvajset dni v Rog in je od tam pisala. Odkar je šla, skoraj vsak dan nekoliko dežuje. Bojimo se za njeno zdravje. Dekleta niso za v hosto, to naj bi rajši moški naredili, tako piše dekle iz Slovenije.

Tri na dan

V "Novem svetu" pribija Father Trunk: ". . . In slovanska zavest je zavrnila Hitlerja." Mi dostavljamo: bore malo! Brez ameriških kanonov ne bi šlo, če prav vemo.

* * *

Nam ne gre v glavo, zakaj je vendar tako silno težko priznati, da če bi Amerika ne šla v zadnjo vojno. da bi danes gospodarili svetu: Hitler, Tojo in Mussolini. O tem že vrabci čivkajo, samo ljudem je to tako težko priznati.

* * *

Predsednik SDD na Prince Ave. je v svojem "glasilu" zapisal tole krilatico: "Cenimo svoj narod, posebno pa slovenskega porekla." Prav kakor bi kdo zapisal: iz dna srca ljubim vodo, posebno še, če je mokra."

PRAVIJO, DA SE LAUSCHE PREVEČ BOJI RDEČIH

Columbus, O. — Državni urad republikanske stranke je obdložil guvernerja Lauscheta in 2 senatorja iz Clevelanda, da so se uklonili pritisku komunistov. Napadena senatorja sta: Margaret Mahoney in Howard Metzenbaum.

Napad republikancev te tri Clevelandčane dolži, da niso storili dosti ali nič, da bi prišel na vrsto v senatu predlog, ki zahteva izjavo lojalnosti od vsakega učitelja v državi Ohio. Nižja zbornica je ta predlog sprejela z 104 proti 15 glasovom, potem je pa predlog obležal v senatnem odseku. ne da bi kdaj prišel v razpravo.

Senator Sheppard iz Akrona dolži guv. Lauscheta, da ni ganil niti s prstom, da bi prišel dotični predlog v senatu na razpravo in to zato, ker se je zbal komunistov, ki so zagnali silen vik in krik proti predlogu.

Predlog ima namen preprečiti javne službe vsem, ki niso 100% za Ameriko, to je komunistom in njih sopotnikom, ki bi radi živeli na javne stroške, obenem pa delali po navodilih iz Moskve.

Nočejo ugotavljati krivičnega preganjanja

London, Angglija, — Sovjetska unija je ponovno zavrnila predlog USA, da naj velike sile ugotove ali so Bolgarija, Rumunija in Madžarske kršile obveznosti mirovnih pogodb, ker so preganjale nasprotnike sedajnih komunističnih vlad v teh deželah iz političnih, verskih in drugih razlogov. Sovjetska Zveza noče o tem nič slišati.

Italijanski komunist proti Vatikanu

Rim, Italija. — Palmiro Togliatti je sklical velik shod komunistične stranke, da je na njem odgovoril na vatikanski protikomunistični dekret. Komunistični voditelj je dejal, da je Vatikan bil pač vedno reakcijonaren, da pa bodo komunisti delali tudi v bodoče s katoličani. Po Togliattijevem je lahko vsak katoličan tudi navdušen in dosleden komunist.

Kardinal brani katoliške otroke pred napadi Mrs. Roosevelt

Mrs. Roosevelt odreka katoliškim šolam pravico do federalne pomoči – Kardinal Spellman ostro pobija njeno stališče.

New York.—Kardinal Spellman je napisal pismo Mrs. Roosevelt kot odgovor na njeno stališče glede delitve federalne podpore za šole. Mrs. Roosevelt je namreč v več člankih razpravljala o načrtu zakona, ki ga je predložil diksikratski posalnec Barden in se zavzemala za to, da katoliške župnijske šole ne smejo biti deležne nikake federalne podpore, tudi ne na polju zdravstva in transportov, prav tako kot ta zakonski načrt predvideva. Kardinal takole odgovarja: "Vaše protikatoliško stališče je javno za vse. Vi sama ste ga napisala na strani zgodovine, ki se ne da preklicati. Vi sama ste napisala dokumente, ki niso častni za ameriško mater. Hotel sem ignorirati, ko ste napisala prvi članek. Toda, ko ste v naslednjih dnevih nadaljevala svojo protikatoliško gonjo, sem postal prepričan, da je v interesu vseh Amerikancev in v interesu pravice, da se Vaše napačne trditve ovržejo v vseh delih naše domovine, ker so povsod že spredle mrežo predsodkov.

Prejel sem stotine pisem od oseb raznih ver, da naj Vam odgovorim. Vi ste v svoji koloni "My Day" izjavila, da soglašate z začetnikom in drugimi zagovorniki in podpiratelji Bardenovega zakona in me obsodila, ker branim katoliške otroke proti vsem tistim, ki jim odrekajo ustavne pravice enakopravnosti z drugimi ameriškimi otroci.

Mogla ste to storiti samo, ker ste bila ali napačno poučena, ker niste stvari poznala ali ker imate predsodke, nikakor pa niste stvari razumela in poznala.

Verjetno niste čitala moje izjave o tem predmetu. V svojem članku 15. julija priznate, da niste niti skrbno brala niti se niste dobro poučila o vseh stvareh v Bardenovem zakonu, o tem sedaj tako znanem in zloglasnem zakonu, ki bi uveljavil krivično razlikovanje v škodo manjšiskih skupin ameriških otrok.

Jaz sem naprotno skrbno proučil vse podrobnosti, vsak stavek Bardenovega zakona. Nisem se spustil v prerekanje z avtorjem radi tega, ker je druge vere kot jaz. Midva sva se razlikovala glede nespornega vprašanja o enakopravnosti ameriških otrok glede njihovih pravic in njihove upravičenosti do ugodnosti.

Vi pravite, da ste proti verskemu vplivu v šolah, ki jih plačujemo z javnim denarjem. Tudi jaz se protivim isti stvari. Toda jaz se protivim tudi vsakemu zakonu, ki izključuje otroke, ki obiskujejo župnijske šole od vseh privilegijev, ki jih daje vsem drugim otrokom.

Jaz smatram, da kadar federalna vlada preskrbi za vsakega otroka steklenico mleka, mora steklenico mleka dobiti vsak otrok, brez ozira ali hodi v javno ali pa župnijsko šolo.

Jaz smatram, da kadar federalna vlada preskrbi fonde, s katerimi naj se daje otrokom zdravniška pomoč, da se jih obvarje pred nalezljivimi boleznimi, mora to pomoč dobiti vsak otrok, brez ozira na to v kakšno šolo hodi, ker naj bo vsak obvarovan pred boleznijo iz istih javnih sredstev.

Vi ste pisala, da je oddvojitev cerkve od države zelo važna za vse nas, ki spoštujejo tradicije našega naroda. Toda zdravstvena in varnostna pomoč kakor tudi nabava nereligijoznih knjig za vse ameriške otroke nima nič opraviti z vprašanjem ločitve cerkve od države.

Ameriška svoboda ne samo dovoljuje, ampak naravnost vzpodbuja različna mnenja in gotovo imate polno pravico biti drugega mnenja kot jaz, pa vendar premišljujem, zakaj Vi tako pogosto zagovarjate stvari, ki so proti-katoliške. Če v svojem srcu ne morete najti misli, s katero bi branili pravice nedolžnih malih otrok ali herojskih mož, kakršen je na primer kardinal-mučenik Mindzenty, kako to, da nimate usmiljenja, ampak vržete Vi še svoj kamen nanje.

Ameriška katoliška mladina je pomagala v dolgi in težki borbi, da je rešila nas vse Amerikance nasilja in preganjanja. Zlomljena telesa, ki so ležala na s krvjo napojenih tujih bojiščih, so temno, tragično dokazilo tega dejstva. Ali bi Vi odrekla pravico enakopravnosti tem katoliškim fantom, ki so vsak dan stali na pragu zgodnje smrti in ki so pretrpeli mučeništvo zato, da bi Vi in jaz in svet mogli živeti v miru in v svobodi.

Med vojno sva obiskala Vi in jaz mnoge bolnišnice v mnogih deželah. Tudi Vi ste videla ameriške sinove katoličane pravtako, kakor protestante in jude, mlade, izmučene, ranjene, razmesarjene in pohabljene. Tudi Vi ste jih videla umirati, da bi se mi naučili živeti drug z drugim v usmiljenju in v ljubezni. Kako to, da se Vam srce ni očistilo vseh predsodkov, ko ste videla te sinove, te naše sinove, kako so trpeli?

Povedal sem in zaključujem. Tudi če me boste zopet napadla, tudi če me boste zopet obtoževala, da sem jaz začel to prerekanje, se Vas ne bom več v javnosti spomnil.

IZ RAZNIH NASELBIN

Girard, O. — V nedeljo smo priredili v pozdrav naših novih naseljencev pozdravni sestanek in kosilo, za Seljakove pa tudi ameriški "shower." Zbralo se je toliko ljudi, da je bila obednica Slovenskega Narodnega doma kar premajhna. Spored je vodil Mr. Dolčič, pozdrave in čestitke na srečni rešitvi so izrekli domači duhovniki, Rev. J. Godina iz Clevelanda in še mnogi drugi. Novodošli so se zahvaljevali za vso ljubeznivost in dobroto. Poleg Mr. Seljaka je govoril besedo zahvale Dr. Valentin Meršol, ki je s svojo družino prispel na ta sestanek iz Rock Creek, O., in Mr. Pečnik iz Bessemer, Pa. Mrs. Seljak je razkazovala darila, ki jih je dobila in v veselem pogovoru je minilo prijetno popoldne. Upamo, da bomo kmalu mogli pozdraviti še več bratov in sester v naši sredi.

Nikar v Mehiko, je prenevarno!

Belgrad. — Italijansko časopisje poroča, da ima "maršal" Tito izdelan popolen načrt, kako bo pobegnil v Mehiko. Titova vlada odgovarja na te vesti, da je to samo želja Moskve in njenih satelitov in da se nahaja Tito zdaj na Brionskih otokih, kjer ima "važna" posvetovanja s svojimi višjimi uradniki.

(Da bo Tito zbežal prej ali slej, je čisto verjetno, ker sedi na žerjavici. Težko je pa verjetno, da bi šel iskal zavetja v Mehiko, odkar se je tam opekel ruski upornik Trocki. ki ga je znal Stalin najti tudi tam doli in ga spraviti na varno pod zemljo).

KRCHMAREK VNETO ZAGOVARJA SVOJE PRISTAŠE

New York. — Pri obravnavi proti 11 komunističnim voditeljem, je pričal tudi Anthony Krchmarek iz Clevelanda. Šlo je zato, če so komunisti skušali vplivati na vodstvo premogarjev v njih stavki leta 1946. Rekel je, da imajo komunisti sicer dosti pristašev med ameriškimi premogarji, toda do John L. Lewisa nimajo absolutno nič moči.

Krchmarek je bil včasih premogar, zdaj je pa načelnik komunistov v državi Ohio. Kandidiral je že v šolski odbor in bil temeljito poražen. Zdaj je zopet kandidat in slovenski narodni dom na St. Clair Ave. mu je dal dvorano za banket, kjer je razglasil kandidaturo.

Komunisti odgovarjajo Cerkvi z natolcevanjem

London, Anglija. — Moskovski radijo je trdil, da je vatikanski protikomunistični dekret samo prispevek katoliške Cerkve k mrzli vojni na strani anglo-ameriških reakcijonarjev proti taboru miru in demokracije. V objavi se kar trdi, da je dekret izšel samo zato, da bi se razbila skupna fronta ljudstva, ki je za mir in demokracijo in proti anglo-ameriškim vojnim hujskačem.

Nemiri v Honolulu

Honolulu, Havajski otoki. — Prišlo je do kratke ostre bitke med policisti in pristaniškimi delavci, ki že 81 dni stavkajo. 19 ljudi je bilo ranjenih, preko 30 pa jih je policija odvedla v zapor.

Londonska stavka končana

Dva Amerikanca zaprta in izgnana iz Anglije kot komunistična agenta.

London, Anglija. — Končana je stavka pristaniškega delavstva, ki je trajala 255 dni in je povzročila toliko zaskrbljenosti in razburjenja v javnosti. Delavci so sklenili, da gredo na delo. Britanska vlada je malo pred glasovanjem delavstva dala zapreti dva Amerikanca in enega Nizozemca, češ da so prišli v Veliko Britanijo, da kot komunistični eksponenti organizirajo nerede in da zlasti preprečijo, da bi se stavka pristaniškega delavstva nehala. Oba Amerikanca sta uradnika delavskih unij. Radi živahnih razprav o rešitvi te stavke je izgubil en član angleške vlade svojo mesto. Lord Ammon, ki je predsednik pristaniškega odbora, je namreč tako vihravo branil stališče odbora proti delavstvu, da ga je predsednik Attle pozval naj da ostavko kot zastopnik vlade v lordski zbornici, ker je nediskretno govoril o stavki. Lord je takoj odstopil.

Kosanović je prišel prosit posojilo

New York. — Vrnil se je titovski ambasador Sava Kosanović in takoj povedal, da želi dobiti jugoslovanka vlada posojilo. Da bi se bolj priporočil v ta namen je povdaril, da Jugoslavija ni več ruski statelit, da je neodvisna in da hoče izgraditi svoj tip socijalistične države. Rekel je tudi, da so odnosi sedanje jugoslavanske vlade z Rusijo slabi. Po Kosanovičevem bil bilo posojilo titovskemu režimu solidna in zdrava investicija.

Londonska stavka postala važna politična zadeva

London, Anglija. — Ker je delavstvo velikih mesnih tvrdk in drugih podjetij. ki razdeljujejo meso in drugo importirano hrano, izjavilo, da noče delati in imeti nič opraviti z blagom, ki ga bo po nalogu vlade z ladij raztovorilo vojaštvo in prostovoljci, ki jih je najel vladin poseben urad za ta namen, se je vlada sestala k posebni seji, da razpravlja o težki situaciji, ki je nastala v Londonu. Predsednik vlade Atlee bo osebno razložil ravnanje vlade in razvoj te krize v parlamentu.

Razne najnovejše svetovne vesti

ATENE, GRČIJA. — Nekateri grški otoki pri prednjeazijski obali so čutili močan potres, oziroma po več potresnih sunkov zaporedoma. Kakih 20 oseb je ranjenih.

* * *

CAIRO, EGIPT. — Egiptovska vlada je odstopila. Krizo vlade je povzročil spor o politiki med Egiptom in Anglijo.

* * *

TOKYO, JAPONSKA. — Vihar, ki je divjal ves dan preko Okinawe, je odnašal ameriške vojaške barake in šotore kot bi bili listje ali slama. Na ameriških vojaških napravah je vihar povzročil kakih 20 milijonov škode. 11 ameriških vojakov je bilo ranjenih.

* * *

NEW YORK. — Mrs. Roosevelt je odgovorila kardinalu Spellmanu na njegovo pismo, v katerem jo je obtožil, da je protikatoliška, da ona ni mislila v svoji koloni na nikak poseben zakon, da je skušala povedati samo svoje načelno stališče in da je svoj čas javno nastopala za vse Smithove kandidature, čeprav je bil Smith katoličan. Pravi, da bo še v osebnem pismu podrobneje odgovorila na poedine kardinalove trditve.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Po operaciji—

Mrs. Diana Pujzdar, 1051 E. 67. St. je srečno prestala težko operacijo. Sedaj še leži v Glenville bolnišnici. Sorodniki in prijatelji ji žele, da bi skoraj popolnoma okrevala.

K molitvi—

Članice oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti naj pridejo molit za pokojno članico Barbaro Tomažič v sredo zvečer v Grdinov pogrebni zavod na St. Clair Ave. ob pol osmi uri. V četrtek pa naj po možnosti vsaka gre k njenemu pogrebu.

Za 15. obetnico—

V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Apolonijo Hrovat v spomin 15. obletnice njene smrti.

Odšla iz mesta—

Ker tajnice dr. sv. Marije Magd. 162 KSKJ ne bo doma za 2 tedna, naj se članice v slučaju bolezni ali v drugih zadevah obrnejo na predsednico Helen Mally, 1106 E. 63. St. telefon HE 1580, ali pa na blagajničarko Louise Mlakar 6614 Schaefer Ave. tel. EX 5581.

Iz Kalifornije—

Mrs. Gnidovec iz Arms Ave., Mrs. Aynik iz Prince Ave. in Mrs. Filips pošiljajo pozdrave iz lepe Kalifornije.

Dospela iz domovine—

Iz Jugoslavije je dospela Božica Vrhpoljac k svojemu možu Georgu na 1421 E. 33. St. Prišla je iz Jastrebarske pri Zagrebu. Potovala je s posredovanjem tvrdke August Kollander.

Proti vzhodu—

Mr. in Mrs. Anton Mihelich iz 830 Babbitt Rd. ter Mr. in Mrs. Edward Petrich iz 13511 Lakeland Blvd. so se odpeljali na obisk k sorodnikom v New Jersey.

Nagrade na pikniku—

Na domači zabavi župnije Marije Vnebovzete na Holmes Ave. zadnjo nedeljo so dobili sledeči lepe nagrade: Mary Marinčič, 15010 Sylvia Ave. je dobila set za televizijo, Angela Pucel, 343 E. 147. je dobila Philco ledenico, A. Dolgan, 15617 Waterloo Rd. je dobil Westinghouse ledenico, Mrs. Frances Marn, 725 E. 156. St. je dobila plinsko peč, Pauline Zakarackes, 1370 E. 167. St. je dobila električni šivalni stroj.

NOVI GROBOVI

Frank Plahutnik

Po dolgi bolezni je umrl v pondeljek zjutraj na svojem domu rojak Frank Plahutnik, 10326 Reno Ave., v starosti 59 let. Doma je bil iz vasi Stara Krašnja pri Domžalah, Spodnja Loka na Gorenjskem, odkoder je prišel sem pred 29 leti. Spadal je k dr. Mir št. 10 SDZ ter dr. Zvon. Tukaj zapušča žalujočo soprogo Alojzijo roj. Hočevar, v starem kraju pa sestri Marijo in Ano ter brata Jožefa in Lovrenca. Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 8:30 iz Louis Ferfolia pogrebnega zavoda in v cerkev sv. Lovrenca ob 9 uri.

Tokyo, Japonska. — Na otoku Okinawa je osem ur trajal vihar in povzročil več miljonov škode. Ubit je bil otrok nekega ameriškega oficirja. Bil je to najhujši vihar po letu 1945. Vsa prometna sredstva so porušena. Vihar je hrumel proti kitajski obali in sveri mesta Shanghai.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily exxcept Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6.00, za 3 mesece $3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5.00 for 6 months; $3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 145 Tues., July 26, 1949

Starokatoliki v Sloveniji

Znana je komunistična taktika razkrojevanja. "Kot glista, ki se bohotno razvija v gnoju," je ugil Lenin, tako se bo komunizem najlepše razvijal in prospeval v gnoju razkrajajočega se buržujskega reda. Naša naloga je, da z vsemi silami pospešujemo razkroj in razpad obstoječih ustanov. Divide et impera! Deli, loči, in boš vladal! Kot bacili se moramo zajesti v vse življenjske organe meščanske družbe, pronikniti vsepovsod; zatem pa jih moramo razjedati, razbijati . . ."

Taktike razkrojevanja se poslužujejo komunisti tudi na verskem področju. Razkrojiti hočejo cerkveni hierarhični ustroj: ločiti škofe od papeža, zažgati boj med višjim in nižjim klerom, ubiti v očeh ljudstva čast in vpliv duhovnikov. Razkrojiti hočejo zaklad versko-nravnih resnic: izpodkopujejo avtoriteto cerkvenih poglavarjev, smešijo najsvetejše verske resnice, mladino načrtno zavajajo na pot razvratnosti in greha. Razkrojiti hočejo versko življenje: nedeljsko udarniško delo, onemogočanje sprejema sv. zakramentov, oviranje cerkvenih slovesnosti, procesij, romanj. Najusodnejša in najvišja oblika tega verskega razkrojevanja pa je ustvarjenje "narodnih cerkev." In taki poskusi so se vršili ta leta na Poljskem, na Češkem, v Romuniji, med podkrpatskimi Rusini. Sedaj so začeli tudi v Sloveniji.

V decembru preteklega leta so se pojavljali v Slovenskem Poročevalcu za naše pojme čudni oglasi, približno sledeče vsebine. "Razpisuje se mesto župnika in tajnika starokatoliške cerkvene občine v Ljubljani. Kandidati, ki imajo veselje do duhovniškega poklica, naj se čimprej javijo. Oglas je bil večkrat debelo natisnjen na zadnji strani Poročevalca, da je moral vsakemu takoj pasti v oči.

Končno se jim je menda posrečilo dobiti zaželenega župnika. Po novem letu je bilo zopet v Poročevalcu debelo natisnjeno obvestilo, da se bo vršila slovesna služba božja starokatoliške cerkvene občine v nekdanji katoliški cerkvi na Napoleonovem trgu v Ljubljani. Službo božjo bo opravil starokatoliški škof Radovan Jošt. Spremljal jo bo orkester.

Organizacija starokatoliške cerkve v Sloveniji je približno taka: Ima svojega "škofa" Radovana Jošta, ki je bil "posvečen" l. 1947 v Zagrebu. Obstojajo dve cerkveni občini in sicer v Ljubljani in v Mariboru. Nove cerkvene občine bodo verjetno nastale v večjih krajih Slovenije, kakor v Celju, Kranju in morda na Jesenicah. V Ljubljani so jim dale oblasti prvotno na razpolago bivšo protestantsko cerkev na Gosposvetski cesti. Pozneje pa so rekvirirali katoliško cerkev, ki je last nemškega viteškega reda, ali križarjev v Ljubljani. V Ljubljani je poznana ta cerkev pod imenom "Križanke." Oblast, "ki se v cerkvene zadeve ne vmešava," je dala torej katoliško cerkev krivovercem na razpolago. — Cerkveni občini v Ljubljani in v Mariboru imata vsaka svojega župnika in tajnika.

Starokatoliška cerkev obstoja od l. 1870 dalje, ko je bila na vatikanskem cerkvenem zboru proglašena verska resnica o papeževi nezmotljivosti v verskih zadevah. Nekateri duhovniki niso hoteli te resnice priznati in so ustanovili svojo cerkev pod imenom "starokatoliška."

Slovenska starokatoliška cerkev izdaja svoj list "Starokatolik," ki izhaja dvomesečno. Iz tega lista je razvidno, kakšne cilje ima starokatoliška cerkev pri nas v Sloveniji.

Povdarja, da ni proti katoliški cerkvi, ampak samo proti papeževi nezmotljivosti.

Poveličuje djakovskega škofa Strosmajerja, ki se je nekaj časa obotavljal, da bi podpisal resnico o papeževi nezmotljivosti, a jo je končno le podpisal.

Blati škofa Rožmana kot izdajalca slovenskega naroda. Starokatolike pa poveličuje, da so vedno stali v borbi na strani ljudstva.

Izjavlja, da bodo starokatoliki podpirali "ljudsko oblast" pri njenih naporih za obnovo domovine in na zgradnjo socializma.

Očividno je, da starokatoliška cerkev uživa vso podporo oblasti. Ker katoliška Cerkev vklub preganjanju in velikemu trpljenju ne mara nič slišati, da bi se odcepila od Rima, se bodo komunisti, kakor kaže videz, poslužili starokatoliške cerkve. Starokatoliško cerkev bodo vsestransko podprli in jo polagoma proglasili za slovensko narodno cerkev. S tem bodo dosegli dvoje. Ljudem bodo metali pesek v oči: nismo proti veri, ampak samo proti katoliški Cerkvi, ki nas spravlja pod vpliv Vatikana. Starokatoliška cerkev pa bo tudi voljno orodje v komunističnih rokah, kar katoliška Cerkev ne more in noče postati.

Posebnih uspehov si komunisti tudi od te nove sleparije ne morejo obetati. Časi, ko so lahko ljudi poljubno vlekli za nos, so minili!

Slovensko ljudstvo, ki je izkazalo svojo vdanost katoliški Cerkvi v dobi protestantizma in ki ne kloni pred brezboštvom komunističnega ateizma, bo s prezirom odvrglo tudi klaverni poskus verskega odpada starokatoliške ločine, ker sploh nima nikogar za seboj in je le zakrinkana igra komunističnih brezbožnikov.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Biti pesnik je nekaj vzvišenega, kajti njegova življenjska naloga je, biti svečenik lepote, ljubezni, pravice in resnice, glasnik teženj in hrepenenja svojega ljudstva in človeštva, in njuna vesct. Zato blagor vsakomur, komur je Bog vdahnil pesniški dar; in dvakrat blagor slehernemu, ki svojega talenta ne zakoplje, temveč ga marljivo in vestno uporablja ter izpopolnjuje, kakor mu narekuje njegova lastna vest; blagor mu, čeprav mu to ne prinaša rumenih cekinov in medene pogače, temveč revščino in trpljenje, kajti izvoljenec božji je in njegova sreča je vredna najplemenitejših zavisti! Po zaslugi svojega daru in poslanstva se dviga iz množice kakor hrast iz jelševja in njegov duh je brat slavcu in orlu in bratranec pomežikujočim zvezdam v brezkrajnem, brezdanjem veselju.

Ampak ta vzvišena naloga, to veliko poslanstvo, ta dragoceni dar božji ga ne postavlja nad moralne zakone, ki nam kažejo pot skozi življenje, ga ne odvezujejo dolžnosti do svojega bližnjega, do svojega ljudstva, do človeštva; nasprotno je njegova dolžnost, da prednjači v izpolnjevanju teh zakonov in te dolžnosti. Kajti pesništvo ni pripraven plašč za prikrivanje človških slabosti in zablod, niti svila ali žamet za obleke prostitutk, temveč vzvišen poklic. ki zahteva poleg drugega tudi značajnost in zvestobo estetskim, etičnim in moralnim vrednotam, iz katerih je pesnik pognal in zrastel.

Pesniku je v naravi, da poje. Toda poje tudi slavec. Pesnikova naloga je mnogo višja kot slavčeva. Slavec ne more razlikovati med resnico in lažjo, med pravico in krivico, med svobodo duha in miselno sužnostjo; toda pesnik vidi črto, ki loči črno od belega. Njegova dolžnost je torej očividna. Predvsem pa je njegova dolžnost, da bodri in tolaži svoj narod, kadar je v smrtni stiski in ga zagrinja brezupno črna noč, in povzdigne svoj glas proti krivici in nasilju, namesto da se jim vdinja za skledo leče in osebno varnost in udobje.

* * *

Pokojni Oton Župančič je bil pesnik po božji volji, kakor pravimo, kadar želimo poudariti pesnikovo nadpovprečnost. Lepših pesmi kot on ni zapel noben slovenski pesnik. Njegove pesniške zbirke od "Čaše opojnosti" do "V zarje Vidove" so dragoceen zakladnice slovenske poezije, ki je v njem dosegla svoj višek. Eden teh draguljev, ki si ga deklamiram vselej, kadar me obhajajo dvomi o enakovrednosti slovenskega jezika, je "Slap," uvodna pesnitev v zbirki "V zarje Vidove," v kateri poje v uvodu:

Sredi samotnih sten
v pajčolanih pen
slap pada, pada, pada.

Sonce nad šumom mavrice
spleta,
ptica meglice pršeče preleta,
stresa dragulje s peroti;
prišel po daljni sem poti
preko strmin in čez loge,
z mano nevestica mlada,
pa sva oba kot zakleta,
vklenjena v biserne kroge:
venomer
slap pada, pada, pada.

Med vsemi slovenskimi pesniki od Vodnika naprej je bil samo eden, kateremu je bilo dano, stresati s svojih pesniških perot take dragulje: Oton Župančič! Zato je njegov tron na slovenskem Parnasu trden kot granit; zato se o njem sme brez pretiravanja reči, da ga ni mogoče prekositi. Njegovo mesto v slovenski književnosti je tako utrjeno, da bi bil bedak in nevednež, kdor bi sploh dvomil o njegovi pesniški veličini in vplivu.

Na žalost pa je slika človeka manj bleščeča kakor slika poeta. Nobena skrivnost ni, da ni bil Oton Župančič v tem pogledu podoben Izaiji in drugim svetopisemskim gromovnikom proti krivici in nasilju, da je pel zahvalnice vsem vladarjem od Franca Jožefa dalje in da je na večer svojega življenja posodil svoj ogromni prestiž, vreden več kot deset tisoč glasov, komunističnim nasilnikom, ki so ga naravno izrabili v svoje propagandne svrhe ter se ž njegovo pomočjo še bolj utrdili. Zakaj je to storil? Ali je bil tako naiven, da je verjel njihovi propagandi, da prinašajo slovenskemu narodu zlato dobo? Ali zato, ker se jih je bal in ker je preveč ljubil lastno udobnost, kakor mu mnogi očitajo? Ali zato, ker je bil neugnan optimist, ki je pričakoval od vsakega novega vladarja le najboljše za svoj narod, kakor sodi moj dobri prijatelj, slovenski (ne: katoliški ali kakršen koli; samo slovenski!) pesnik Ivan Zorman? Gotovo je le, da po prepričanju ni bil nikdar komunist in pa da je svojemu narodu škodoval, ko je komunistom dovolil, da so njegovo ime in umetniški vpliv zlorabili v svoje propagandne svrhe. Župančič je bil dovolj vpliven, da bi se bil temu lahko uprl in bi se ga komunisti ne upali dotakniti. Tega ni storil. In jaz nisem edini Slovenec, ki mu to šteje v zlo.

Seveda pa ga vzlic temu kot pesnika globoko spoštujem in njegovo neprekosljivo poezijo visoko cenim — najbrž mnogo, mnogo višje kakor politični in kulturni šarlatani v našem sopotniškem tisku, ki se po farizejsko zgražajo nad menoj, češ da blatim spomin mrtvega pesnika in ki sami pesnikovega dela najbrž niti ne poznajo, kaj šele uživajo in cenijo!

* * *

Brezimeni urednik zarjavele device se je oni dan junaško razkoračil in me pozval na mejdan, da ovržem njegovo trditev, če morem, da so VSI slovenski literatje zbezljali za Osvobodilno fronto in komunisti in da ni bilo v nasprotnem, to je domobranskem taboru niti enega slovenskega pisatelja ali pesnika. Ampak g. Brezimenovič se bo moral vgrizniti v jezik! Kolikor vem, se n. pr. pisatelj Karel Mauser (roman Prekleta kri i. t. d.) dramatik Jože Vombergar (Voda in druge igre). pesnik Anton Novačan; dalje dr. Tine Debeljak in skupina pesnikov in pisateljev okrog emigrantskega "Koledarja Svobodne Slovenije" v Buenos Airesu doslej še niso vpisali v noben seznam turških ali kitajskih literatov. Pika, g. B.

* * *

Ker Prosvetin konformist Tone Garden s takšno naslado opleta okrog sebe s psovko "odpadnik," naj mi bo dovoljeno, opozoriti na njegov lastni odpadniški rekord: 1) vzgojen katoličan, je postal zagrizen sovražnik vsake vere in cerkve; 2) član amer. socialistične stranke, Molkov varovanec in širokousten nasprotnik komunizma, ki je l. 1938 na konvenciji JSZ v Collinwoodu lomil kopja za Normana Thomasa, se je pred petimi leti prelevil v zagovornika komunističnih strahovlad in začel zmerjati svoje nekdanje vzore in sodruge Molka in Thomasa z izdajalci, reakcionarji in propalicami; 3) ko je oholemu gozdnemu maršalu zrastel greben tako visoko, da je postal razkol s kominformiranim ali prilagodljivim in pokornim komunističnim svetom neizogiben, je Tone pokazal hrbet svojim novim kremeljskim vzorom in evangeliju ter (s figo v žepu?) prisegel zvestobo do groba titovskemu narodnemu komunizmu ali nakizmu, da obogatim naš bolj in bolj pestri jezik za novo skovanko.

Le kam bo šel možak s tem žaltavim maslom na glavi, kadar odnese vihra njegovega današnjega bogca Tita? V Canosso-Kremelj delat pokoro in častiti istega Stalina, katerega je še l. 1940 tako srdito obkladal z izdajalcem revolucije, morilcem itd.? Jaz bi se nič ne čudil.

* * *

Brionski otoki, ki branijo dohod v puljski zaliv, so postali Titovo letovišče, kjer dični gozdni maršal napija gnilim kapitalističnim zastopnikom iz degeneriranega zapadnega sveta in sklepa ž njimi tajne kupčije, dočim jih njegov tisk istočasno z vso srditostjo pošilja v peklo, da tako natrese "sivim masam" peska v oči. Kakor poročajo iz Belgrada, so bili med njegovimi gosti zadnje čase tudi visoki katoliški dostojanstveniki iz zapada (najbrž Italije). "To bo grenka pilula za naše sopotnike," pravi sosed Miha, ki se je te dni vrnil z ribolova v Kanadi, "posebno za tiste, ki zidajo svojo naprednost na golo sovraštvo proti cerkvi in farjem. To se bodo davili z njo!"

* * *

V zvezi z gornjo vestjo mi sporočajo, da je med našimi titopotniškimi kapitani in frajtarji zavladala silna bojazen, da ne bi šel Tito v svoji ustrežljivosti napram zapadu tako daleč, da bi spustil iz ječe zagrebškega nadškofa Stepinaca in povabil nazaj na ljubljansko škofijsko stolico drja. Gregorja Rožmana. Splošno titopotniško mnenje o stvari se glasi, da bi bile to prehude pilule in da bi bila smrt boljša od takšne blamaže.

* * *

"Spor Stalin-Tito je napravil iz naših sopotnikov tragikomične figure," analizira naše titopotnike Ivan Molek v julijski številki *Svobodne besede*. "Po njihovem čvekanju od časa do časa bi rekel, da drže s Titom in so jezni na Stalina. Obtožbe, ki dnevno lete iz Moskve, očitajo Titu, da je drugi Hitler, dočim Tito odgovarja Moskvi, da se drži fašistične taktike. Kaj pravijo naši sopotniki na to? Kolikor ne molče — in kolikor hinavsko ne čivknejo, da je spor Stalin-Tito 'notranja zadeva socialističnega bloka'! — ponatiskujejo Titove odgovore, kar pomeni, da s Titom vred priznavajo, da v Moskvi vladajo— fašisti. V eni sapi pa Prosveta, Proletarec in Enakopravnost, Inc. kopira moskovske fašiste in dosledno po Stalinovi liniji psuje Ameriko in ameriško demokracijo, ki po njenem ograža Sovjetsko unijo in svetovni mir. Sopotniška kampanja sedi na dveh stolih — na Titovem, kadar gre za Tita, in na Stalinovem, kadar gre za splošno politiko.

"Vsakdo, ki količkaj drži na svoj karakter, bi bil na njihovem mestu v veliki zadregi. Ne tako tovariši! Oni mečejo nelogičnost, nedoslednost, amoralnost in dekadenco drugim v obraz — natančno po taktiki Moskve, ki svoje zločine nalaga drugim na rame. Kakor tat, ki se je drl: 'Primite tatu!' — kažejo ameriški titovci na druge in jih nesramno obrekujejo samo zato, da njim samim ne bo treba priznati, da so v zablodi — da so tako daleč zavozili s svojo lažnivo propagando, s svojim humbugom, da nazaj ne morejo več."

Slika je perfektna!

* * *

Drugi prispevki v novi številki Svobodne besede so: "Ekonomska depresija davi ruske satelite," "Smo del Jugoslavije," "Kdo je histeričen?", "Sopotniški napuh," "Dokumenti," "Kako je v starem kraju," "Žakelj in Frakelj," in v angleščini "Echo of the Johnstown Rebel--Purging Affair," ki postavlja na laž gl. sekretarja SNPJ Freda Vidra. Mimo grede omenjeno, jim je moralo razkrinkanje Vidrove šturmarske ekspedicije v Johnstown vzeti vso sapo v gl. uradu SNPJ, kajti jednotino glasilo molči kot grob in tudi Vider še ni začivkal.. Je že tako, da resnica užene v kozji rog tudi takšne mogočnike kot je slavni šturmarski sekretar na Lawndale ave.

* * *

Sodeč po "Matjaževem glasu" z dne 20. junija, ki poroča o spopadu med oddelki brigade Črtomira Nagodeta in titovci pri zaloškem mnstu čez Ljubljanico in na mostu čez Savo pri Sneberjah, se v Sloveniji kuha nova civilna vojna. Poročilo, ki nosi podpis "Glavna Komanda MV" (Matjaževe vojske), daje razumeti, da se je Matjaževo osvobodilno gibanje v Sloveniji že razvilo v disciplinirano oboroženo gibanje. "Matjažev glas" izhaja že tretje leto v Ljubljani, torej pod nosom tolikanj opevane Ozne, ki je očividno mnogo bolj izvežbana v preganjanju in mučenju nedolžnih ljudi, kakor v zasledovanju in zatiranju resnega, odločnega in prevejanega nasprotnika. — Mimo grede omenjeno, je novo geslo protikomunistične opozicije v Sloveniji: smrt komunizmu — svobodo narodu!

* * *

Spencer D. Irwin, član uredniškega štaba dnevnika Plain Dealer, ki je letošnjo spomlad prebil dva meseca na potovanju po Bližnjem vzhodu in Evropi in zdaj poroča o svojih vtisih, pravi v svojem poročilu o prilikah in razmerah v mladi židovski državi Izraelu, da so bile vesti o vandalizmu izraelskega vojaštva in skrunjenju in uničevanju kristjanom kakortudi mohamedancem svetih krajev in svetišč z njihove strani navadne izmišljotine. Prvič so domala vsa ta svetišča v Jeruzalemu in Nazaretu od vsega začetka v arabskih rokah. drugič pa preti vsakemu izraelskemu vojaku, ki se drzne napraviti v svetiščih v območju Izraela kakršno koli škodo, smrtna kazen. Edina cerkev v Jeruzalemu v njihovih rokah je Notre Dame de France, ki je bila poškodovana od ognja arabskih topov in strojnic, a izraelska vada jamči, da bo škodo plačala. Meni se je vedno dozdevalo, da je moralo biti približno tako.

* * *

Dopis "Prijatelja resnice" v Ameriški domovini o navideznem kolebanju urednika Proletarca je moral povzročiti hudo paniko ali strah in zmedo med našimi titopotniškimi kapitani. Sodeč po dolgoveznem otrobovezanju in otročjem spotikanju in natolcevanju brezimenega urednika zarjavele device E., o katerem si nismo niti gotovi, ali nosi hlače ali kikljo, se tovariška vrhovna komanda trese groze, da ne bi Frank Zaitz prisluhnil "sirenskim glasovom obupanih domobranskih snubcev" ter se izneveril njihovi dvoglavi lintvernu-nevesti. Toda tovariši se po nepotrebnem razburjajo. Zaitzu manjka jekla v hrbtenici za takšno možato priznanje svojih zablod. Današnji Zaitz je zgolj klavrna senca in žalostna karikatura nekdanjega voditelja pred leti zadušenega slovenskega socialističnega gibanja v Ameriki in jaz nimam absolutno nobenega ugovora proti temu, da ga titopotniška žlahta s svojima patronoma Titom in Stalinom vred za zmeraj obdrži! Jaz sem že zdavnaj napravil križ čezenj.

Peter Kopriva.

—o—

Pilsener Brewing Co. v Clevelandu naznanja, da sta bila dva Clevelandčana povišana v službi. Ta pivovarna izdeluje znano P.O.C. pivo.

Walter A. Franz

Walter A. Franz, prej uslužben pri pivovarni Miller v Milwaukee, je bil 6 let in pol generalni manager Pilsener Brewing Co., je dobil zdaj še dodatno mesto predsednika firme, dočim je B. C. Hoag,

B. C. Hoag

prodajni in oglaševalni manager, dodatno še pomožni tajnik družbe. Oba sta bila imenovana na nova mesta od direktorjev podjetja.

Pri posebni seji delničarjev Pilsener Brewing Co. so bila izvršena tudi sledeča imenovanja: William A. Schmid za podpredsednika, H. W. Dunkle za blagajnika in W. F. Zeidler za tajnika.

Mr. Franz izjavlja, da je Pilsener Brewing Co. pravkar izvršila obširen program za ekspanzijo in da bo tudi on deloval v tem smislu za prospeh in razširjenje podjetja. P.O.C. pivo prodajajo zdaj v petih državah.

—o—

Imeli vsak svoj vzrok

Gospa odhajajoči kuharici: "Ana, jaz bi vam rada napisala lepo spričevalo, toda jedila niso bila nikdar o pravem času pripravljena, kako naj to lepo zapišem?"

"Gospa, kar zapišite, da sem radi tega tako ravnala, ker tudi plače nisem o pravem času prejemala."

—o—

—Anglija je izvozila 7 izmed vsakih 10 tam izdelanh osebnih avtov in skoro polovico vseh tam leta 1948 izdelanih trukov in avtobusov.

KANADSKA
AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN-HOME
FOR Freedom AND Justice...
AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

Iskrena voščila vsem Anicam!

Dobrovskim Anicam (Zorc) v Quebecu, Anici Dolenc v Torontu ter vsem ostalim Anicam širom Kanade želi vse najboljše k njih godu

MIMI NATLAČEN.

—o—

Veselo sporočilo Slovencem v Kanadi

Ako bo božja volja, bomo Slovenci v Kanadi koncem julija doživeli veliko veselje. Pričakujemo visoki obisk našega Prevzvišenega nadpastirja gospoda dr. Gregorija Rožmana. Že sedaj javljamo to radostno novico, da se bo moglo kar mogoče veliko število naših rojakov udeležiti sprejemnega večera in drugih prireditev, ki jih bomo ob tej priliki imeli.

1. Prevzvšeni pridejo v Toronto v soboto dne 30. julija ali že morda dan popreje.

2. V nedeljo 31. julija ob 10. uri bodo Prevzvišeni maševali in pridigali Slovencem v cerkvi Marije Čenstohovske (St. Mary's Polish Catholic Church, Gillespie - Davenport), kjer imamo Slovenci običajno nedeljsko službo božjo.

3. Isti dan, t. j. v nedeljo dne 31. julija ob 8. uri zvečer bomo priredili Prevzvišenemu pozdravni večer v cerkveni dvorani pri župni cerkvi sv. Helene (1680 Dundas St., W.).

4. V dneh od 1. do 3. avgusta bodo Prevzvišeni obiskali Slovence v Montrealu, kjer bodo v torek dne 2. avgusta zjutraj maševali v cerkvi sv. Cirila in Metoda (4349 St. Denis). Istega dne zvečer bodo Slovenci v Montrealu svojega škofa pozdravili v župnijski dvorani imenovane cerkve.

5. V četrtek 4. avgusta bosta slovensko društvo Najsvetejšega Imena Jezusovega in Slovenska dekliška Marijina kongregacija v Torontu imeli skupen sestanek pod predsedstvom Prevzvišenega.

6. V nedeljo 7. avgusta ob 10. uri bodo Prevzvišeni zopet maševali za Slovence v zgoraj imenovani cerkvi Marije Čenstohovske.

7. V nedeljo 7. avgusta popoldne ob 3. bomo imeli v kapeli bogoslovnega semenišča v Torontu (Scarboro) pete litanije Matere božje z blagoslovom, po litanijah pa prosto zabavo na travniku ob Ontarijskmu jezeru, kjer bodo imeli posamezniki priliko priti v stik s svojim ljubljenim škofom in spregovoriti z njim kako besedo. Vzemite Bloor - Danforth tračnico do konca proge, nato vzemite avtobus Stop 14 do konca proge, dalje vam bodo pokazali pot reditelji.

Vabimo vse Slovence, da bi obe nedelji, t. j. 31. julija in 7. avgusta, ko bodo Prevzvišeni maševali, kar mogoče v obilnem številu prejeli sv. zakramente in darovali sv. obhajilo prvo nedeljo za Prevzvišenega, drugo nedeljo pa za našo trpečo domovino. Prosimo tudi vse ostale Slovence v Kanadi, ki se ne bodo mogli udeležiti slovesnosti v Torontu, da bi tudi oni vsak v svojem kraju obe nedelji prejeli sv. obhajilo v isti namen.

Kdor le količkaj more, naj se vsaj eno od obeh nedelj, ko bodo Prevzvišeni med nami, potrudi v Toronto, da bomo svojega Nadpastirja mogli v svoji sredi čim lepše pozdraviti.

Slovenska dekliška Marijina kongregacija v Torontu,
Slovensko Društvo Najsvetejšega Imena Jezusovga v Torontu,
Slovenska Dijaška Zveza,
Dr. Janko Pajk, l. r.,
Dr. Jakob Kolaric, l. r.,
slovenska duhovnika.

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janez Dobernos

O VOLITVAH še vedno rad čitam, zato mi tudi v tipke uhajajo. Te dni mi je prišla pred oči daljša razprava o kanadskih volitvah, ki jo je bil napisal neki tuj politični opazovalec ter jo poslal svojemu listu onkraj kanadskih meja. Rekel bi torej, da smo tu popolnoma na nevtralnih tleh. Ta poročevalec, ki ni Kanadčan, ni osebno nič prizadet in je glede kanadske politike neopredeljen. Ko čitamo njegovo razpravo o volitvah, pa mimogrede zvemo še marsikaj, kar nam je v pouk za boljše poznavanje nove domovine in njene politike.

PRVI RAZLOG ZA TAK izid volitev, kakršen je bil, je po mnenju tega poročevalca današnja kanadska "prosperiteta." Po naše je to blagostanje. Torej vidimo, da velja splošno mnenje: V Kanadi je dobro biti! Kanada ima zdaj vsega dovolj za dobro življenje. Dela, zaslužka, denarja, blaga. Kanadčanom ni treba stradati. Siromaštva v Kanadi ni ali vsaj ni ga treba biti. To je eno. — Drugo je: Današnja kanadska prosperiteta je zasluga vladajoče stranke in to so liberalci že dolgo vrsto let. Tako si vsaj narod misli. In pa splošen pojav vsepovsod po svetu, da ob volitvah, ki se kje vrše ob času blagostanja, ljudstvo nima razloga, da bi si prebiralo vlado. Zato je imela vladajoča liberalna stranka primeroma lahko stališče v volilnem boju. Ni ji bilo treba mnogo obetati, v glavnem je kazala na svoje dosedanje uspehe in napovedovala še bolj intenzivno delo v dosedanji smeri.

DRUGA NAJVEČJA STRAKA, to so konservativci pod vodstvom moža, ki se piše Geo. Drew, ni postavila bistveno drugačnega programa kot so ga imeli liberalci. Zato tudi ni mogla napadati platforme liberalcev, ampak je samo trdila, da bi ona napravila, ako bi prišla na vlado, isto kot mislijo napraviti liberalci, samo še toliko bolje. Ta trditev pa med Kanadčani ni pognala globokih koreninic, češ bolje drži ga kot lovi ga. Ostale stranke, socijalistična CCF (Cooperative Commonwealth Federation) in komunisti, pa že celo niso mogli priti v poštev v času kanadskega blagostanja. Kdo se bo pulil za socializem v teh dneh, ko je dosti dela in dobrega zaslužka! CCF pa upa, da bo tudi za Kanado prišla doba "depresije," brezposelnosti in pomanjkanja. Takrat bo pa zanjo šla pšenica v klasje, tako upa in se v tem upanju tolaži na bodoči uspeh. V tem znamenju drži svoje vrste skupaj.

DRUGI RAZLOG ZA TAK IZID volitev je po mnenju tega nekanadskega poročevalca v osebnosti nosilca liberalne liste, Mr. St. Laurenta. Baje je zelo na mestu primera z ameriškim Trumanom, ki je lani tako zoper vse pričakovanje odnesel zmago v USA in obsedel v Beli hiši. St. Laurent sicer ni bil na vagi kot je bil Truman. Njegova zmaga je bila zagotovljena. Vendar si je pridobil veliko glasov radi tega, ker je nekako posnemal Trumanov nastop med volilno borbo. Križarij je po Kanadi prav pridno in se ni ustavljal s svojimi volilnimi shodi le v velikih središčih. Prirejal je shode vsepovsod, tudi v krajih, kjer poprej niso imeli navade sprejemati tako odličnih gostov. Govoril je rad in prepričevalno o socialnem zavarovanju in podobnih krilaticah — zopet tako kot Truman. S svojim prijaznim in samozavestnim nastopom si je pridobil srca in celo mnogi levičarsko navdahnjeni volilci so končno rekli: Saj je to tudi naš mož!

PRIMERO Z AMERIKO izvaja vaš poročvalec še dalje. Liberalna stranka v Kanadi je po njegovem približno to kot so demokratje v Ameriki. Konservativce primerja ameriškim republikancem. Kooperativce pa spravlja v podobnost z Wallacovimi progresivci in Thomasovimi socialisti. Kakor sta v Ameriki lani ti dve stranki zelo malo dobili, ker sta se bali, da bi zmagal republikanec Dewey, in sta zato mnogo glasov dali Trumanu, tako nekako so tudi v Kanadi razni levičarji dejali: Boljši bo St. Laurent kot Drew. Čemu bi se cepili na majhne strančice in tako pripravljali pot konservativcem, kar za liberalce oddajmo glas! Tako je po mnenju omenjenega poročevalca edino resnično presenečenje, ki so ga volitve prinesle, bilo v tem, da se je Kanada sama sebi začudila, češ: Od kdaj sem pa tako zaljubljena v Mr. St. Laurenta. . .

MR. ST. LAURENT nima za seboj dolgoletne politične prakse. Šele kakih osem let je tega, ki ga je prejšnji ministerski preds. MacKenzie King, spravil v politiko. Do takrat je bil samo spreten odvetnik in si je kot tak naredil ime. Ko ga je King pregovoril, da je prevzel ministerstvo pravde (Justice), je bil že 59 let star. Potem je bil nekaj časa minister za zunanje zadeve, ob odstopu Kinga je pa stopil na čelo vlade v Ottawi. Mož je Francoz iz Quebeca in dober katoličan. Razume se, da so katoličani radi volili zanj, posebno Francozi. Ti zadnji so ga smatrali za "svojega človeka." Da pa tudi med protestanti ni naletel na odpor, je poleg drugih razlogov pripomogla še prav posebno politična okolnost.

V PROVINCIJI QUEBEC imajo Francozi svojo posebno politično organizacijo. Imenuje se Union Nationale. Ta "narodna unija" se poganja v nekih ozirih za politično avtonomijo provincije Quebec. Od centralne vlade v Ottawi skuša biti kolikor mogoče neodvisna. Zmerom se boji, da bodo v Ottawi kaj skuhali, kar bo v škodo pravicam kanadskih Francozov. Nove postave, ki pridejo iz Ottawe, naj bi se tikale drugih provincij, ne pa Quebeca. No in — poročevalec, čigar izvajanjem tu sledimo, zopet najde primero v Ameriki. Tam doli imajo svoj "solid South," južne države, ki so sicer za demokrate, pa nočejo veliko slišati o vladanju Washingtona. Kadar je v Ameriki volilni boj, prihajajo južni kandidatje pred svoje volilce s približno takimi obljubami: Če daste svoje glasove nam, vam garantiramo, da federalna vlada ne bo imela veliko besede pri upravljanju vaše domače države. Washington bo sicer ukrepal o marsičem novem, delal bo postave o socijalnem zavarovanju, razpisoval bo davke, uvajal nove zdravstvene naredbe, uzakonil nove naredbe o državljanskih pravicah Amerikancev in še marsikaj takega Toda vaša država se za vse to ne bo brigala in bo imela vso politiko sama v rokah. . . Nekaj podobnega naj bi torej bila v Kanadi provincija Quebec, le da ni "južna," ampak vzhodna. In Union Nationale naj bi bila nositeljica te separatistične ideje v Quebecu.

UNION NATIONALE v Quebecu ima svojega politikarja z "močno roko" v osebi moža, ki se mu pravi Mr. Maurice Duplessis in je predsednik provincijonalne vlade v Quebecu. Ta možakar je postal nekaj nervozen, ko se je njegov ožji rojak Mr. St. Laurent začel poganjati za predsedništvo kanadske zvezne vlade. Vsi quebeški Francozi niso do grla zaljubljeni v Mr. Duplessisa, v St. Laurenta pa, takorekoč. In če volijo svojega rojaka za predsednika vlade v Ottawi, kaj bo potem z "avtonomijo" v francoski provinciji Quebec? St. Laurent je sicer dal Duplessisu besedo, da bo pustil provincijo Quebec pri miru, toda ta ni do konca verjel. Začel je iskati bolj "varnih" političnih zvez kot naj bi bila obljuba St. Laurentova. In je pri tem napravil usodno napako, da se je zvezal s — konservativci. To se pravi, George Drew in Maurice Duplessis sta se pogodila za skupen nastop pri volitvah. — Vsaj tako se je razneslo po vsej Kanadi. In ko se je to raznesalo, so volilci rekli: Nak! Take čudne zveze pa že ne bomo podpirali! In so rajši volili liberalce. Duplessis je mislil, da bo ojačil svoj položaj, pa ga je le poslabšal. Njegova Union Nationale je oslabljena. St. Laurent je dobil v provinciji Quebec 68 poslancev, vseh je pa 73.

TAKO RAZPRAVLJA O kanadskih volitvah tuj poročevalec. Mimogrede še dostavlja, da Drew tudi zato ni dobil v Quebecu veliko glasov, ker je protestant, dočim je St. Laurent seveda katoličan. Zamerili pa niso volilci Drew-u, da ni katoličan, zamerili so Duplessisu, da se je zvezal s protestantom zoper "domačina" in katoličana, St. Laurenta. Nasprotno pa protestantje širom Kanade niso odklonili St. Laurenta radi njegovega katoličanstva. In tako so volitve izpadle kakor so. . .

—o—

Dopisi in drugo

O podlistkih

Ontario. — Vsako človeško delo ima svoje pomanjkljivosti in nedostatke. Nekatere stvari so boljše kot druge, vendar popolna ni nobena. To je čisto razumljivo, Smo pač ljudje.

Zato mislim, da ne bo nihče užaljen, če povem, da ima tudi "Ameriška domovina" svoje napake. Nočem reči, da ni za nič, nasprotno, zelo dober časopis je — saj n. pr. nikoli ne postavlja raznih roparskih zgodbic na prvo mesto, kot delajo nekateri drugi časniki in s tem vzbujajo vtis, da so to najvažnejši dogodki na zemeljski obli; pa to je samo ena od njenih mnogih dobrih strani — vendar popolna ni. Njena glavna pomankljivost je po mojem slaba izbira podlistkov. Skoraj vsi podlistki namreč so prevodi iz drugih jezikov. Ko bi kak tujec bral Ameriško domovino bi morda dobil vtis, da Slovenci nimamo svoje literature in moramo posegati v tuja slovstva. Pa ne samo to. Naloga slovenskega časopisa je, če že priobčuje leposlovna dela, seznaniti svoje bralce najprej z deli slovenskih pisateljev. Posebno je to potrebno v Ameriki, kjer nismo v tako tesni zvezi z našimi kulturnimi središči in kjer ima vsak priliko sam spoznati angleško in druga slovstva. Nisem proti temu, da bi kdaj tudi kak prevod izhajal, vendar bi pričakoval, da je to kak umetniško visokostoječ roman ali karkoli že.

Res je, da nekateri izmed Slovencev v Ameriki dobro poznajo našo literaturo, vendar jih je še več, ki je ne poznajo tako dobro. Na drugi strani pa je še dosti romanov, povesti, novel in podlistkov, ki niti prvim niso znani.

Morda bo kdo dejal, da v slovenščini nimamo dosti del, ki bi bila primerna za podlistek. Zdi se mi pa, da "Ameriška domovina," kar je čisto pametno, ne izbira samo knjig, ki bi ustrezale vsem zahtevam čitatelja. Pa tudi, ko bi jih, jih je v slovenski literaturi precej. Naši pisatelji, kot Cankar, Jurčič, Tavčar, Erjavec, Mencinger, Kersnik, Detela, Trdina, Finžgar, Meško, Pregelj, Bevk, humorista Murnik in Milčinski in razni mlajši, med katere gotovo lahko prištejemo Mauserja imajo vsak lepo število del, ki bi mogla najti mesto v Ameriški domovini.

Mislim, da bodo tudi bralci "Ameriške domovine" veliko zadovoljnejši z deli slovenskih pisateljev. Saj nam je slovenska knjiga mnogo bližja kot tuja, ker iz nje pač veje domač duh in domača misel.

R. R.

Op. ured. — Dobro ste povedali, namreč, dobro voljo ste pokazali. Zadeli pa pri najboljši volji niste v pravo, ker pri vsem tem je resnica, da je Ameriška Domovina menda objavila vsa dela slovenskih pisateljev, ki so bila količkaj vredna za tisk. Ponatisnili smo vse knjige, do katerih smo le mogli priti. Vedeti morate, da list izhaja že 50 let in da je v teh letih "požrl" že dokaj povesti. In isto delajo tudi drugi slovenski časopisi v Ameriki, da je treba paziti na to, da ista povest ni tiskana v več listih, ker je dosti ljudi, ki čita več časopisov.

Posrečilo se nam je dobiti v roke nekaj knjig, ki niso bile še ponatisnjene v Ameriki. Te čuvamo kot dragocen zaklad, ker jih imamo samo mi in bodo ponatisnjene samo pri nas. Torej si moramo pomagati veliko s prestavami, ker drugače bi sploh ne imeli povesti ali podlistkov v časopisu. Toliko knjig — dobrih knjig, pa Slovenci ni, so izdali, da jih na bi en časopis, dnevnik, prebavil v teku 50 let.

Če bi Vi vedeli, kako iščemo dobrih slovenskih knjig! — Pozdrav!

◆ ◆ ◆

Pozdravi iz Ontario

Ontario, Can. — Dragi g. urednik! Prav lepo vas pozdravljam in se vam in vsem ostalim gg. sotrudnikom Ameriške Domovine prav iskreno zahvaljujem za redno in točno pošiljanje vašega lista, ki mi je najboljši prijatelj v tej dolgočasni samoti. Jaz namreč še vedno delam tukaj na neki farmi, čeprav mi je že 1. julija potekel 12 mesečni kontrakt. Moji tovariši so si že poiskali druge zaposlitve, mene pa je farmar tako obupno prosil in mi tudi plačo povišal, da bom ostal pri njem še do 1. avgusta, ker je sedaj največje delo — žetev in mlačev — potem bom pa tudi jaz šel drugam.

Naročnino za Ameriško Domovino je ob mojem prihodu v Kanado plačal zame moj bratranec, ki živi v Clevelandu. — Sicer si redno dopisujeva in sem ga že večkrat vprašal, do kdaj je plačana naročnina, pa mi ni še nobenkrat nič omenil glede tega. Zato vas prosim, spoštovani g. urednik, da bi me opozrili, kadar mi poteče naročnina za list in jaz jo bom takoj obnovil po vaši zastopnici gdč. Anici Dolenc v Torontu. Čeprav bom kmalu zapustil to farmo, vas prosim, da mi še nadalje pošiljate list na dosedanji naslov, dokler yam ne javim novega naslova. Saj kjer koli bom, bom itak še večkrat prišel k temu farmarju pogledat, če je kaj pošte.

Nadalje pa vas g. urednik lepo prosim, če bi mi mogli pojasniti neko vprašanje. V Clevelandu imam mnogo sorodnikov, ki mi redno pišejo in me vedno vabijo, da naj vendar enkrat pridem k njim za par dni na obisk. Jaz bi zelo rad šel za par dni sedaj, ko sem prost kontrakta, zato vas prosim, g. urednik, če bi mi mogli svetovati, kam naj bi se obrnil, da bi dobil dovoljenje za pardnevni obisk v U. S. A. Seveda, če bi ga kot novi naseljenec sploh mogel dobiti. Zelo bi rad videl, če bi mi odgovorili v pismu, če vam je to mogoče, saj vse morebitne stroške sem pripravljen poravnati ob priliki, ko bom poslal naročnino za Ameriško Domovino. Če vam pa ni mogoče pismeno odgovoriti, pa vas prosim, če bi dali odgovor na to vprašanje v prihodnji št. Ameriške Domovine. Bog vas živi in vse ameriške Slovence! S spoštovanjem in prisrčnim pozdravom vaš naročnik,

Jevnikar Alojzij.

Op. ured. — Na Vaše vprašanje Vam bomo odgovorili podrobno v pismu.

—o—

DELO DOBIJO

Delo dobi

moški za nočnega varha. Mora stanovati na prostoru. Zglasite se na 16201 Saranac Rd.

(149)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Za 1 družino, 5 sob, na Bonna Ave. plinska gorkota, 4 zidane garaže, prodaja lastnik sam. Za podrobnosti pokličite HE 2704.

—(149)

Barvanje in papiranje!

Kdor ima v newburški naselbini kaj za barvat ali papirat, naj pokliče zanesljivega delavca,

VU 3-1561

—(147)

Dekle dobi sobo

Slovensko dekle dobi opremljeno sobo. Za pojasnila pokličite UT 1-4644 po 4:30 popoldne.

—(146)

Stanovanje iščejo

Dve odrasli osebi brez otrok, Slovenca, bi rada dobila v najem 3 do 4 neopremljene sobe. Kkor ima kaj pripravnega, je prošen, da pokliče KE-0009 in vpraša za Mr. ali Mrs. Marolt.

—(146)

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas (Tomc), lastnika
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

UNION INSURANCE AGENCY
3496 East 93 St.
MA 3786
VSEH VRST ZAVAROVALNINA
V uradih odvetnika Frank V. Opaskarja

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?
ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevzeti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gdč. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošiljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, premembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3 ,Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, najsi bo glede lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnejo na gdč. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC
Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

POLOM

POSLOVENIL VLAD. LEVSTIK

Vse je bilo tako, da je Prusija imela biti presenečena, stisnjena od vseh strani, zdrobljena v nekoliko tednih. Naveden vojaški izprehod, iz Strassburga v Berlin. Toda odkar je čakal v Belfortu, ga je mučil nemir. 7. zbor, ki je imel nalogo stražiti prehod v Črnem gozdu,, je bil dospel na mesto v nepopisni zmešnjavi, nepolnoštevilen in v pomanjkanju vsega. Iz Ialije so pričakovali tretjo dvizijo; druga brigada konjice je ostala v Lyonu zaradi strahu pred ljudskim gibanjem; in tri baterije so bili izgubili na poti, da nihče ni vedel, kam. Vrhu tega je vladalo nenavadno pomanjkanje: belfortska skladišča, ki bi morala priskrbovati vse, so bila parzna. Niti šatorov, niti kotlov za kuho, ne zdravil, ne flanelastih pasov, ne vojnih kovačnic, ne uzd za konje. Niti enega strežnika za bolnike, niti enega vojaškega rokodelca. V zadnjem trenotku je pprišlo na dan, da manjka tridesettisoč izmenjalnih kosov, nepogrešljivih za rabo pušk; trebalo je nalašč poslali častnika v Pariz, pa še ta jih je prinesel jedva pettisoč, ki jih je s trudom izdrl. Kar ga je tesnilo z druge strani, je bila brezdelnost. Že dva tedna so stali tu, zakaj niso udarili naprej? Dobro je čutil, da je vsak dan zamude nepopravljiva napaka, ena možnost zmage manj. In pred zasanjanim načrtom se je vzpenjala resničnost izvrševanja, to, kar je imel slišati pozneje, o čemer mu je govorila plaha in nejasna zavest: sedem zborov armade razlestvičenih, razsejanih ob meji, od Metza do Bitscha, od Bitscha do Belforta; števila povsod nepopolna, tako da je znašalo tistih štiristotrideset tisoč mož v resnici kvečjemu dvestotrideset tiseč; generali ljubosumni drug na drugega, vsakateri zase trdno odločen, izvojevati si maršalsko palico, ne da bi pohitel sosedu na pomoč; najstrašnješa neprevidnost, ker sta se zgodili mobilizacija in koncentracija naenkrat, da se pridobi časa, in posledica tega — brezupna zmešnjava; naposled — počasna paraliza, prihajajoča od zgoraj, od bolnega cesarja, nezmožnega točnih ukrepov, ki se je pripravljala, da zagrabi vso armado, jo razorganizira, uniči in potisne v najhujšo pogubo, ne da bi se mogla braniti. Nad gluho neudobnostjo čakanja, nad instinktivno grozo tistega, kar je imelo priti, pa je vendar še ostajala gotovost zmage.

Dne 3. avgusta je mahoma počila novica o zmagi pri Saarbruckenu, izvojevani prejšnji večer. Velika zmaga; podrobnosti so bile neznane. Toda čaospisi so prekipevali navdušenja; že je bila preplavljena Nemčija, in prvi korak na pohodu slave je bil storjen; in prestolonaslednik, ki je bil hladno pobral kroglo na bojišču, je pričenjal svojo legendo. Nato, dva dni kasneje, ko se je razvedelo presenečenje in poraz pri Weissenburgu, se je izvil vsem prsim besen vzkrik. Pettisoč ljudi, zajetih v pasti, ki so se deset ur branili petintridesetih tisoč Prusov — to podlo klanje je naravnost kričalo po maščevanju! Nedvomno je bila krivda voditeljev, da so se slabo zavarovali in niso gledali naprej. Toda vse to se je imelo popraviti; Mac Mahon je bil pozval prvo divizijo 7. zbora. 5. zbor je imel podpirati prvega, in Prusi so morali biti ob tej uri že zopet onostran Rene, z bajoneti naše pehote v hrbtu. In misel na divjo borbo tistega dne, vedno mrzličnejše čakanje novic — vsa vsenaokoli razprostrta tesnoba se je širila vsako minuto pod prostranstvom neba, ki je prebledevalo.

In to je Maurice ponavljal Weissu.

"Ah, danes so jim gotovo namerili poštenih batin!"

Weiss je brez odgovora skrbeče zmajal z glavo. Tudi on je zrl v tisto stran, kjer je tekla Rena, proti vztoku, kjer je bila že trda noč, črna tema, mrkla v svoji tajinstvenosti. Odkar so počivali zadnji rogovi apela, je padal velik molk na otrplo taborišče, in kalil ga je jedva korak in govorica nekaterih zakasnelih vojakov. Luč se je bila užgala, mežikajoča zvezda v izbi pristave, kjer je čul generalni štab v pričakovanju brzojavk: prihajale so uro za uro, nejasne kakor prej. In grmada iz svežega dračja, prepuščena vendar že enkrat sama sebi, se je še vedno kadila z debelim, žalostnim dimom, ki ga je lahen veter podil nad nemirno pristavo, da je skrunil vzhajojoče zvezde na nebu.

"Batin, da", je naposled ponovil Weiss. "Bog naj vas usliši!"

Jean, ki je sedel še vedno par korakov od njiju, je nastavil uho; tudi poročnik Rochas je bil prestregel to željo, drhtečo od dvoma, ter obstal, da prisluhne.

"Kako!" je povzel Maurice, "Vi nimate trdnega zaupanja — vi misilte, da je poraz mogoč?"

Svak ga je ustavil z gesto; roke so mu trepetale, njegov dobri obraz je bil mahoma ves prepadel in bled.

"Poraza nas varuj nebo! . . . Vi veste, iz te dežele sem, deda in babico so mi 1814 ubili Kozaki, in kadar se spominjam navala na našo zemljo, se mi stisnejo pesti, in bi se streljal v tej dolgi suknji, kakor vsak vojak! . . Poraz, ne, ne! Ne maram verjeti, da bi mogel priti!"

Pomiril se je in rame so se mu povesile kakor pod težkim bremenom.

"Toda kaj hočete? Miru mi ne da . . Dobro jo poznam, svojo Alzacijo; pravkar sem jo vnovič prepotoval, po svojih opravkih; in mi, mi drugi smo videli, kar je moralo bosti generale v oči, in česar niso marali zapaziti .. . Ah, vojska z Prusijo: želeli smo je, dolgo že smo mirno čakali, da obračunamo to staro reč. Toda to nam ni oviralo dobrega sosedstva z Badenci in Bavarci, in vsi imamo sorodnike ali prijatelje onostran Rene. Menili smo, da hrepene z nami vred po tem, da izbijejo Prusom njihovo neznosno oholost . . . In glejte, nas, tako mirne in odločne, grabi zdaj že štirinajst dni nestrpnost in nemir, ko gledamo, kako gre vse čimdalje slabše in slabše. Odkar je vojska napovedana, so puščali sovražnim konjikom plašiti vasi, razgledavati ozemlje in razdirati brzojavne zveze. Badenska in Bavarska se dvigata, ogromna gibanja čet se vrše v Palatinatu, vseti od vsepovsod, trgovi in semnji nam pričajo, da je meja v nevarnosti; in ko priteko prebivalci in župani občin preplašeni k oficirjem ter jim pripovedujejo vse to, zmigavajo ti z rameni: "Halucinacije strahopetcev, sovražnik je daleč . . ." Kaj? Ko ne bi bili smeli izgubiti niti ene ure, poteka dan za dnem! Česa moremo čakati? Mar tega, da se nam vesoljna Nemčija zažene v bok?"

Govoril je s tihim, obupanim glasom, kakor da po dolgotrajnem premišljanju pripoveduje te reči samemu sebi.

"Ah, tudi jaz dobro poznam Nemčijo; in kar je strašnega, je to, da je nam drugim tuja kakor Kitajska . . Spominjate, se, Maurice, mojega bratranca Guntherja, tistega fanta, ki me je prišel pretklo spomlad v Sedan posetit. Moj bratranec je, po ženskih: njegova mati, sestra moje matere, se je omožila v Berlin; in on je ves tamkajšnji, on sovraži Francijo. Zdaj služi kot kapitan v pruski gardi. . Še danes slišim njegov rezki glas, tisti večer, ko sem ga spremil na kolodvor: — Ako nam Francija napove vojsko, bo tepena."

Pročnik Rochas, ki se je dotlej premagoval, je mahoma pristopil, ves razjarjen. Bil je skoraj petdesetletnik, velik in suh, z dolgim in votlim obrazom, ki se je zdel ves ustrojen in prekajen. Ogromni grbasti nos mu je padal v široka, srdita in vendar dobrotna usta, nad katerimi so se ježili trdi, sivkasti lasje. Z grmečim glasom je vzrojil:

"Kaj pravzaprav gobezdate? Ali nam hočete preplašiti ljudi?"

Jeanu, dasi se ni mešal v prepir, se je na tihem vendar le zdelo, da ima prav. Res se je tudi on pričenjal čuditi dolgemu odlašanju in neredu, v kakršnem so tičali, ali o strašnih batinah, ki jih dobe Prusi, ni dvomil nikoli. To je stalo kakor enkrat ena, saj zato so bili Francozi tu!

"Ne gospod poročnik", je odgovoril Weiss osuplo, "nikogar ne maram preplašiti . . Nasprotno, hotel bi, da ve ves svet, kar vem jaz, zato ker je vedeti boljše: človek je previden in laglje more . . In glejte, ta Nemčija!"

Nadaljeval je, s svojim umnim obrazom, ter razložil svoj strah: Prusijo, ki je narastla po Sadowi, narodno gibanje, ki jo je postavilo na čelo ostalih nemških držav, vse to prostrano, vtoreče se cesarstvo, pomlajeno, obdarjeno v navdušenjem in neodoljivim zanosom svoje edinosti, ki jo ima izvojevati;

(Dalje prihodnjič.)

— Zvečilni gumij je prišel na trg prvič v Zed. rdžavah okrog leta 1855.

Ronnie Reuter iz Chicaga je star 16 let in je bil rojen brez ene roke. Kljub temu se je tako izuril, da je fin igralec žoge.

Pet let stari bernardinec in 5 tednov stara srnica, se kar dobro razumeta. Srna se je zaletela na neko farmo v Stockton, N. J. in se kmalu udomačila.

ZVEZA SLOVENSKIH DRUŠTEV NAJSVETEJŠEGA IMENA

Ustanovljena 30. maja 1938 v Clevelandu, Ohio

"VSAK KATOLIŠKI MOŽ NAJ BI BIL ČLAN DR. NAJSV. IMENA"

Pokrovitelj prevž. škof DR. GREGORIJ ROŽMAN.
Častni duhovni vodja: RT. REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80 St.
Duhovni vodja: REV. FRANCIS BARAGA, 6019 Glass Ave.
Častni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62 St.
Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Naumahn Ave.
I. podpredsednik: JACOB RESNIK, 3599 E. 81 St.
II. podpredsednik: JOHN STOPAR, 245—15 St., Barberton, O.
Tajnik: FRANK A. HOCHEVAR, 21241 Miller Ave.
Blagajnik: LAWRENCE BANDI, 6727 Edna Ave.
Zapisnikar: ANTON MELJAC, 7820 Union Ave.
I. nadzornik: LAWRENCE PAVSEK, 1190 E. 147 St.
II. nadzornik: WILLIAM AUSEC, 6622 Bonna Ave.
III. nadzornik: FRANK MARTICH, 15416 Macauley Ave.
Reditelj: FRANK SNYDER, 3529 E. 81 St.

Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecih: januarja, aprila, julija in oktobra. Zveza deluje edino za dobrodelne namene in za uspeh katoliške vere.

Možje in mladeniči, pristopite v lokalno društvo Najsvetejšega Imena v vaši župniji ter boste postali obenem tudi člani Zveze.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

Rabite postrežbe?

ZADOVOLJNI boste, če se obrnete na tvrdko:

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. Tel. HE. 4148

Cleveland 3, Ohio

POŠILJAMO	denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je zajamčena.
PRODAJAMO	karte za prekomorske kraje in nazaj po originalnih cenah. AMERICAN EXPRESS travel čeke in denarne nakaznice za vporabo v naših državah. ZABOJE za pošiljanje blaga ali živil v staro domovino. Če želite, nabavi tudi določeno blago za v pakete tvrdka sama.
PREVZEMAMO	zavitke od rojakov in iste točno odpremljamo na naslovnike.
SPREJEMAMO	naročila za moko in druge že pripravljene zavitke kakor tudi za streptomycin za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo, Nemčijo in druge države.
POMAGAMO	pri nabavi POTNIŠKIH DOKUMENTOV; nudimo pomoč potnikom.
SODELUJEMO	pri ureditvi raznih starokrajskih in tudi BEGUNSKIH zadev.
OPRAVLJAMO	NOTARSKE posle.

Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

Za nadaljna pojasnila PIŠITE, PRIDITE, KLIČITE zanesljivo in dobro znano tvrdko

A. KOLLANDER

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

G. WHISKERS